

РЕШЕНИЕ

№ 42

гр. Стара Загора, 07.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Атанас Д. Атанасов

при участието на секретаря Павлина Г. Тодорова
като разгледа докладваното от Атанас Д. Атанасов Гражданско дело № 20225500100455 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 331 и сл. от Граждански процесуален кодекс /ГПК/ и сл.

Образувано и се води по искова молба на В. Р., действащ чрез адв. Л. К., срещу З. М. В. и малолетната Г.-Н. В. Р. иск за оспорване на произхода на детето по баща.

Ищецът твърди, че с ответницата З. М. В. са вписани в акта за раждане на малолетната Г.-Н. В. Р. за нейни родители.

Твърди, че със З. М. В. са сключили граждански брак на 10.11.2020 г. в К.Б., а понастоящем пред белгийски съд било висящо дело за развод.

Сочи, че от месец декември 2020 г. съпрузите живеят разделени и не поддържат никакви отношения, т.к. З. М. В. се прибрала в България.

Твърди, че в периода на евентуалното зачеване на Г.-Н. В. Р. – м. януари 2021 г. съпрузите не са имали сексуални контакти.

Претендира за уважаване на предявения иск и признаване за установено, че не е биологичен баща на детето.

В срока за отговор на исковата молба ответницата З. М. В., чрез особения си представител адв. М. М., е представила отговор на исковата молба, с който

искът не се оспорва по допустимост.

Ответницата Г.-Н. В. Р., действаща чрез особения си представител адв. С. Д., е представила отговор на исковата молба, с който искът не се оспорва по допустимост.

В проведеното открито съдебно заседание ищецът се представлява от пълномощник - адвокат, чрез когото поддържа исковата си молба и пледира за уважаването на предявения с нея иск, както и присъждането на разноски.

Ответницата З. М. В. се представлява от особения си представител, чрез когото оспорва иска и пледира за отхвърлянето му.

Особеният представител на детето Г.-Н. В. Р. пледира за отхвърляне на иска.

Дирекция „Социално подпомагане“ – гр. Стара Загора, обл. Стара Загора – редовно уведомена за участие по реда на чл.15, ал.6 от ЗЗДет., не се представлява в съдебно заседание.

След преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, съдът приема за установени от фактическа страна следните обстоятелства:

Видно от извлечение от акт за брак № 2020-0043.1667-95/13.07.2022 г. на Служба по гражданско състояние Б. К.Б., на 10.11.2020 г. в Б. К.Б. В. Р. и З. М. В. са сключили граждански брак.

От представените от ищеца препис-извлечение от акт за раждане № 1863/09.09.2021 г. на Община Стара Загора се установява, че малолетната Г.-Н. В. Р., с ЕГН – *****, е родена на *** г., а като нейни родители са вписани З. М. В., с ЕГН – ***** - майка и В. Р., роден на ***** г. - баща.

От представения по делото заверен препис от известие за раждане № 271/06.09.2021 г. на „МБАЛ Тракия“ ЕООД се установява, че Г.-Н. В. Р. е родена на *** г., а продължителността на бременността на З. М. В. е била 40 седмици.

Видно от справка изх.№ 07-01-128/31.05.2023 г. на НЗОК личен лекар на Г.-Н. В. Р. от 09.09.2021 г. е д-р Петя Григорова Дошкова – Димова, а медицински дейности и диагностициране на детето са били извършвани редовно и ежесечно, като последната датира от 15.02.2022 г.

От показанията на Ж. Р. се установява, че е брат на В. Р. и познава З. М. В. от *** г. като партньорка на брат си, когато тя е пристигнала в неговата къща. В. Р. се познавал с ответницата отпреди това, а след като заживяла с ищеца, останала при него три месеца, през които свидетелят я виждал, когато бил с брат си. В деня след сватбата З. М. В. си тръгнала веднага, а след този момент нататък свидетелят не я виждал повече. Свидателят не е присъствал на самата сватба на брат си. След сключването на брака в службата по вписванията имало частен празник в дома на ищеца. Свидателят не знаел нищо за семейното положение, дали има други деца и дали родителите ѝ са живи, дали има братя и сестри. След като напуснала съпруга си в деня след сватбата, З. М. В. и В. Р. живеели отделно. Свидателят не знаел къде живее ответницата. Известно време след заминаването на З. М. В. се говорело, че е бременна, а детето трябва да се роди през август 2021 г. Това свидетелят знаел от брат си. Впоследствие от него разбрал, че ответницата е родила дете на *** г. Поради датата на раждане В. Р. се усъмнил, че е баща на това дете, т.к. през времето, когато то следвало да е било заченато не е имал интимни контакти със З. В.. Ответницата твърдяла, че В. Р. е баща на детето ѝ. Ищецът разбрал, че детето е родено на *** г. по повод уговорена среща с ответницата, на която трябвало да си разменят паспортите.

От показанията на А.М. се установява, че е съпруга на У. Р. и познава г-жа В., която се омъжила за зет ѝ. Не била виждала и двамата много отдавна, въпреки че живеели в едно село. В. Р. взел З. В. на *** г. и след това тя се преместила да живее при него. Двамата се оженили на 10.11.2020 г., а на 11.11.2020 г. визата на ѝ изтекла. Сватбата се състояла в много кратък срок, т.к. визата на З. В. изтичала. Свидетелката присъствала на сватбата на зет си и ответницата на 10.11.2020 г., а на следващия ден З. В. заминала за И., откъдето не се върнала дълго време. Върнала се през есента на 2021 г., като с нея били жена, която представила като своя сестра, и бебе, за което казала, че е дъщеря на В. Р.. Детето било представено на родителите на В. Р. като тяхно внуче, а свидетелката го видяла веднъж в дома им. В. Р. приел, че е баща на детето, т.к. З. В. му казала, че е родено на 17.08.2021 г. Двамата живели като двойка една-две седмици през есента на 2021 г. след което се разделили окончателно. Докато разпечатвала самолетни билети на ответницата свидетелката случайно видяла, че детето е родено на *** г., а не на 17.08.2021 г. Веднага казала за това на зет си, а след като З. В. си отишла, ищецът

започнал да задава въпроси за бащинството си. Свидетелката не знаела дали ответницата има предишни бракове.

При така установените факти съдът направи следните правни изводи:

Пред Окръжен съд – Стара Загора е предявен за разглеждане иск с правно основание по чл.62, ал.1 от Семейния кодекс /СК/, който съдът намира за допустим, т.к. е предявен от лице с право на иск, срещу надлежни ответници и при наличието на правен интерес за ищеца.

Искът е предявен от легитимирана страна – лицето, посочено в акта за гражданско състояние на детето като негов баща, в предвидените в чл.62, ал.1, изр.II - ро от СК преклузивен срок, срещу легитимирани ответници, а именно съпругата и детето.

Разгледан по същество съдът намира иска за неоснователен, т.к. не са налице предпоставките на материалния закон, обуславящи опровергаване на установения произход по баща на малолетната Г.-Н. В. Р. от съпруга на майката - В. Р..

От събраните по делото доказателства се установи, че произходът на детето Г.-Н. В. Р. по баща от ищеца В. Р. е установен с акта му за раждане, при прилагане на презумпцията за бащинство на чл.61, ал.1 от СК, а именно за баща на детето, родено преди изтичането на триста дни от прекратяването на брака, се смята съпругът на майката.

Оборване на законовата презумпция е налице, когато се докаже при условията на пълно доказване, че детето не е могло да бъде заченато от съпруга на майката, а за да бъде сторено това ищецът следва да установи момента на зачеването и своето неучастие в това.

Установено е по делото, че бременността на З. М. В. е продължила 40 седмици, или 280 дни, а за установяване на времето на зачеване следва да се отброи назад този период от време, считано от датата на раждане на детето.

Отброеният период от време сочи, че Г.-Н. В. Р. най-вероятно е зачената на 30.11.2020 г., а от твърденията на ищеца в исковата му молба е видно, че със З. М. В. са се разделили около месец след сключването на брака им на 10.11.2020 г., като от месец декември съпрузите не са се срещали.

Действително от събраните по делото свидетелски показания се установи, З. М. В. е заминала за И. на 11.11.2020 г. и оттогава двамата с

ищеца са живели разделени и не са поддържали съпружески отношения, включващи сексуално общуване.

В тази им част обаче съдът не кредитира показанията на свидетелите като достоверни, отчитайки тяхната възможна заинтересованост от изхода на делото по смисъла на чл.172 от ГПК, т.к. противоречат на твърденията за тези обстоятелства на самия ищец.

Ето защо при съвкупната преценка на доказателствата, съдът приема, че презумпцията за бащинството на В. Р. не е надлежно опровергана, поради което предявеният иск се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Относно разноските:

При този изход на делото ищецът В. Р. няма право да му бъдат присъдени направените от него по делото разноски, а разноски на другите страни не се следват, т.к. не са направ. такива.

Водим от изложените мотиви и на основание чл.334 от ГПК Окръжен съд – Стара Загора

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявеният от В. Р., роден на ***** г., поданик на К.Б. срещу З. М. В., с ЕГН – *****, постоянен адрес: *** и малолетната Г.-Н. В. Р., родена на *** г., с ЕГН – *****, иск по чл.62, ал.1 от Семейния кодекс за оспорване на произхода на детето по баща.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Апелативен съд - Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____